

е вѣрно, но тя представя само външната страна на въпроса. Хлѣбътъ подразбира велика идея, безъ която човѣшкиятъ животъ не може да се прояви. Искате ли да проявите този животъ на земята, вѣрвайте не въ онзи хлѣбъ, който днесъ е прѣсенъ, утре се втвърдява, нито въ хлѣба, който плесенясва, но въ живия хлѣбъ, който всички хора ядатъ. Който яде отъ живия хлѣбъ, той изпитва вътрешно спокойствие, прииждане на сили, на енергии и благодари на природата, че му е дала възможность да живѣе. Този е първиятъ членъ.

Казвамъ: вѣруюто на човѣчеството, обаче, включва главно четири члена. Тѣ сж следнитѣ: Вѣрвамъ въ Единния Свещенъ хлѣбъ, отъ който всички хора ядатъ. Вѣрвамъ въ Единната Свещена вода, отъ която всички хора пиятъ. Вѣрвамъ въ Единния Свещенъ въздухъ, отъ който всички хора дишатъ. Вѣрвамъ въ Единната Свещена свѣтлина, която всички хора възприематъ.

Тѣзи сж четиритѣ члена на новото вѣрую. Всѣко друго вѣрую произтича отъ него. Защо? Защото то включва въ себе си четиритѣ необходими елемента за живота. Всички ядатъ Свещения хлѣбъ. Всички пиятъ Свещената вода. Всички дишатъ Свещения въздухъ. Всички живѣятъ въ свещената Свѣтлина и я възприематъ. Въ който свѣтъ да влѣзете, дали въ рая, или въ ада, всички се нуждаятъ отъ тѣзи четири елемента. И вѣрващи, и невѣрващи, всички се ползватъ отъ четиритѣ свещени елемента. Една разлика има само — въ начина, по който използватъ тия елементи жителитѣ на небото и жителитѣ на ада: първитѣ проповѣдватъ за тѣхъ и ги използватъ и отвътре, и отвънъ; жителитѣ на ада ги използватъ и проповѣдватъ само отвънъ. Що се отнася до вътрешното приложение, тѣ нищо не казватъ. Отъ това гледище, еретизъмъ